După insuccesul de la campionatele mondiale

DIN BOXUL ROMÂNESC TREBUIE ELIMINATE COMODITATEA, CONCESIILE ȘI INDISCIPLINA ȘI INTRODUSE EXIGENȚA ȘI RĂSPUNDEREA, PENTRU REDOBÎNDIREA PRESTIGIULUI PIERDUT

● Inconsecvențe în selecție și instabilitatea lotului — piedici în calea succesului ● Pregătirile s-au abătut de la planul inițial ● Slaba muncă de educație și-a arătat „roadele" ● Nemulțumitoarea productivitate a secțiilor din țară

Masă rotundă organizată de ziarul Sportul

După cum se știe, **cea de a doua ediție a campionatelor mondiale de box de la Belgrad s-a încheiat cu un net insucces al pugiliștilor români** — altădată frecvent ocupanți ai treptelor pe podiumurile de onoare ale marilor competiții. De 14 ani e pentru prima oară cînd boxerii noștri se întorc cu miinile goale. Pentru a nu merge prea departe cu exemplele, să reamintim că în 1976, la turneul olimpic de la Montreal, ei au obținut 5 medalii, iar la ultimele campionate europene (Katowice, 1975 și Halle, 1977) — cîte 6. În capitala iugoslavă, **cei 11 tricolori au avut de disputat 16 meciuri, din care au cîștigat 5 și au pierdut 11.** În ciuda unor condiții nefavorabile de concurs (prin tragerea la sorți uneori dezavantajoasă sau programarea dezlînată care a impus sportivilor o prea lungă inactivitate) **rezultatele sînt total nesatisfăcătoare** și este de înțeles ca iubitorii boxului din țara noastră – obișnuiți cu faima nedezmințită pînă acum a școlii pugilistice românești – să se simtă afectați.

Prezența celor 7 debutanți în echipă este o realitate, dar ea nu poate acoperi **defecțiunile de selecție.** Momentul „schimbului de generații" este de asemenea un fapt obiectiv, inevitabil, dar el nu poate scuza **nepregătirea la vreme a unei puternice garnituri de rezervă.** Majoritatea băieților noștri au capotat în ultima rundă, nu atît din lipsă de posibilități fizice, cît **din pricina unui moral labil**; aceasta a dovedit veridicitatea observației noastre din perioada pregătitoare: **boxerii noștri s-au antrenat aproape cu resemnare, nu cu voința de a învinge!**

Din dorința de a elucida CAUZELE INSUCCESULUI de la Belgrad și de a contribui prin GĂSIREA REMEDIILOR la progresul continuu al acestei atît de îndrăgite ramuri sportive în țara noastră, ziarul nostru a organizat **o masă rotundă cu factori responsabili în boxul românesc.** Au răspuns invitației noastre: **Cristea Petroșeneanu,** secretarul F.R. Box, **Alexandru Vladar,** antrenor federal, **Ion Popa,** antrenor coordonator al lotului, antrenorii emeriți **Ion Chiriac** și **Teodor Niculescu,** dr. **Petru Radovici,** medicul lotului. **Constantin Chiriac,** arbitru internațional.

Invitaților noștri le-am propus următorul cadru de discuție:

● CUM APRECIAȚI EVOLUȚIA BOXERILOR ROMÂNI LA CAMPIONATELE MONDIALE DE LA BELGRAD? CREDEȚI CĂ PREGĂTIREA SPORTIVILOR NOȘTRI PENTRU ACEASTĂ COMPETIȚIE A FOST SATISFĂCĂTOARE?

● VĂ RUGĂM SĂ TRECEȚI ÎN REVISTĂ CAUZELE IMPASULUI ÎN CARE SE AFLĂ BOXUL NOSTRU.

● CE CONSIDERAȚI CĂ TREBUIE FĂCUT PENTRU A ASIGURA REDRESAREA RAPIDĂ, ÎN PERSPECTIVA CAMPIONATELOR EUROPENE DIN 1979 ȘI MAI ALES A TURNEULUI OLIMPIC DIN 1980?

Greșelile nu trebuie... pasate! Sînt ale noastre...

CRISTEA PETROȘENEANU, secretar al F. R. Box:

Apreciez evoluția boxerilor noștri ca necorespunzătoare, nu atît prin prisma numărătorii medaliilor (acuma lipsă), cît a diferenței dintre maniera în care s-a comportat echipa noastră la Havana (1974) și cea de acum. **Dincolo chiar de cauzele generale** (privind, de pildă, munca slabă a secțiilor din țară), **erorile făcute în pregătire ni se datoresc în primul rînd nouă, membrilor Biroului Federației române de box.** După Montreal (unde obținusem 5 medalii olimpice) ne-am propus ca obiectiv principal Jocurile Olimpice din 1980. În consecință, **creșterea valorică progresivă a boxerilor noștri trebuia să treacă prin etapele intermediare ca un fir roșu.** Dar, din păcate, **am făcut compromisuri, abătîndu-ne de la planul inițial.** Din echipa de la campionatele europene de anul trecut (Halle) nu am mai contat practic decît pe doi oameni (Dinu și Simion Cuțov), **ceea ce subliniază grave greșeli în selecția sportivilor.** După campionatele naționale din toamna trecută am întocmit un lot reprezentativ cu cîte 4 boxeri la fiecare categorie, dar **am uitat să-i mai urmărim într-o activitate competițională continuă, pentru a le putea „stabiliza" valoarea.** Pe unii i-am trimis în turneu în Anglia, pe alții în S.U.A., fără verigi de continuitate, **încălcînd grav planul inițial.**

Lipsiți de informații certe, noi am crezut că la campionatele mondiale vor fi prezente echipe foarte tinere, pentru a le testa în vederea turneului olimpic din 1980. Deși vîrsta medie a noilor campioni este de 22—23 de ani, s-a vădit că majoritatea posedă o vastă experiență internațională, iar 8 dintre ei au participat și la Olimpiada de la Montreal. **Noi am prezentat o echipă cu 7 debutanți absoluți.** Aceasta consider că a fost altă greșeală în orientarea selecției. De aici învățămîntul: să nu-i mai aruncăm direct în luptă, înainte de a-i verifica prin mijloace competiționale menite să le sporească experiența!

A doua greșeală față de planul stabilit a fost **abaterea de la un sistem verificat cu succes în precedentele ocazii, în ultimii 10 ani. De ce nu am respectat propria noastră bună experiență? Am dat curs unor propuneri concesive, acceptînd turnee peste hotare care nu se încadrau în planul nostru.** În plus, ca niciodată, **în primele patru luni ale anului am masat o activitate competițională excesivă, cerînd sportivilor de fiecare dată performanțe înalte.** Astfel, **în loc să ne pregătim cu precădere pentru campionatele mondiale, ne-am axat pe evenimente intermediare.** În acest fel, **ne-am limitat singuri timpul pentru o campanie preparatorie satisfăcătoare.** De aici a decurs **și o mare fluctuație de sportivi,** selecționați — mereu alții — de la o etapă la alta **dublată și de fluctuația cadrelor de instruire.**

Este adevărat că uneori boxerii noștri au fost învinși de concurenți redutabili și că în unele cazuri am fost defavorizați de sorți. Dar **greșelile nu trebuie „pasate". Ele sînt ale noastre.** Pentru evitarea lor în viitor este necesar **să ne îndreptăm mai atent privirile spre secțiile de box din țară.** Întărirea acestora se poate face cu sprijinul C.J.E.F.S. prin înmulțirea sălilor de antrenament, prin dotarea cu materiale care stau în posibilitățile industriei românești (mănuși, saci, punching-balluri etc.), prin încadrarea cu tehnicieni calificați (pentru că, deocamdată, ne lipsesc antrenorii cu studii superioare, aceștia preferînd posturile la catedră, mai avantajoase). Să recunoaștem că **pînă acum am dus o slabă muncă de îndrumare și control la secții,** negăsind modalitățile.

La nivelul boxerilor fruntași este necesară **reașezarea calendarului intern și internațional,** deblocînd o perioadă mai mare, care să fie rezervată procesului de instruire, învățării și perfecționării. De asemenea, pentru toți boxerii seniori, ar fi prielnică **reluarea campionatului pe echipe** — ca o activitate compensatorie pentru cei care, nefiind selecționați, rămîn o vreme bună inactivi. Nu-i de mirare să constatăm în carnetele de legitimare ale unor boxeri seniori că în doi ani n-au avut mai mult de 3—4 întîlniri! De asemenea, trebuie să avem curajul de a trimite boxeri la turneele internaționale puternice, de faimă, care se subordonează planului nostru de pregătire și nu să onorăm doar competiții minore fără scop de selecție sau cîștig de experiență.

Activitatea juniorilor — viitorul boxului românesc — **trebuie reglementată în așa fel încît să permită promovarea mai rapidă** și să nu rămînă (prin fărîmițarea categoriilor) **doar un scop limitat al antrenorilor** obișnuiți să se laude cu... locul 2 la campionatele de juniori mici. Acestor tineri boxeri (care în mod obișnuit intră în pauză după campionatele naționale) trebuie să **le asigurăm două vîrfuri competiționale anuale,** creîndu-le noi posibilități de afirmare.

În vederea campionatelor europene de la Köln este necesară **constituirea urgentă a unui lot lărgit** (4 oameni de categorie), format din tineri și cîțiva boxeri experimentați, încadrați cu **un corp de tehnicieni care să-și asume răspunderea** unei pregătiri corespunzătoare. Acțiunea este valabilă și pentru Jocurile Olimpice de la Moscova: **loturile să intre în pregătire începînd din anul acesta, fără prea mari fluctuații, cu cadre tehnice stabile și un calendar internațional adecvat.** Pregătirea să se desfășoare cu calm, într-un climat favorabil obținerii unor rezultate înalte.

Am întocmit un plan bun, dar nu l-am respectat

ALEXANDRU VLADAR, antrenor federal:

Imediat după turneul olimpic de la Montreal am întocmit un plan amănunțit vizînd demna reprezentare la Jocurile Olimpice din 1980 de la Moscova **Planul a fost bine întocmit și orientat, dar nu am reușit să-l punem în practică.** Am fost handicapați de „schimbarea generațiilor": doar doi boxeri din echipa noastră de la Montreal mai figurau în formația de la Belgrad, în timp ce printre noii campioni ai lumii se află 8 participanți la întrecerile olimpice! În perioada pregătitoare, ne-au dat bătăi de cap și cîteva defecțiuni: dintre selecționați unii au fost suspendați pentru acte de indisciplină (Robu, Dafinoiu, Cozma), iar alții au manifestat scădere bruscă de formă (Dragomir, Adem). Nu doresc să eludez astfel **greșeala noastră de a fi mers, de astă dată, pe un drum necunoscut. În loc să abordăm în mod normal competițiile de verificare, noi am acceptat și organizat meciuri de selecție, din care a rezultat o mare fluctuație de cadre.** Aceasta a fost, cred, marea noastră eroare. Forma sportivă și rezistența corespunzătoare se obțin ideal prin acțiuni etapizate. De pildă, niciodată înainte nouă nu ne-a lipsit perioada de pregătire la altitudine; de astă dată, am renunțat la ea. Schimbînd însă sistemul, **am greșit metodic grav. Am obligat boxerii să atingă trei vîrfuri de formă** (turneul din S.U.A., Turneul primăverii, Centura de aur), **am prelungit nepermis perioada competițională** și astfel cei ajunși la Belgrad nu s-au mai aflat în condiția sportivă necesară. Inițial, noi am conceput turneul în S.U.A. ca o pregătire, dar din păcate el s-a transformat în scop în sine și după înapoiere am constatat o scădere a interesului în procesul de pregătire.

În ultima vreme am fost criticați pentru **volumul necorespunzător de muncă efectuată în antrenamente.** Trebuie să arăt că această situație este caracteristică mai ales la secțiile de box ale cluburilor și asociațiilor sportive. Deși există țări în care juniorii efectuează trei antrenamente pe zi, ajungînd astfel să facă față cerințelor unui lot selecționat, la noi adesea **tinerii boxeri acceptă cu greu volumul de lucru care li se impune la lot, pentru că nici acasă nu exersează destul.** Situația este similară la seniori. Mi-a fost dat, la Păltiniș, să înregistrez boxeri selecționați care se sustrăgeau de la antrenamente exigente.

În momentul de față, **cea mai gravă lipsă mi se pare însă a fi neparticiparea conștientă la procesul de antrenament,** atît la club, cît și la lot. **Există boxeri care ignoră** ceea ce noi numim **„antrenamentul invizibil"** (care include refacerea, odihna, abținerea de la fumat și băutură). Este însă adevărat că **adesea nici noi, antrenorii, n-am fost în stare să le impunem sportivilor asemenea practici sănătoase și indispensabile boxerului de calitate.**

Pe plan tehnico-tactic, noi nu am fost surprinși la Belgrad. Știam la ce stil de luptă trebuie să ne așteptăm: lovituri decisive, densitate mare de acțiuni, serii de lovituri, preferința pentru lupta de aproape etc. Știam toate acestea, dar **scurtul timp care ne-a stat la dispoziție — din vina noastră! — nu ne-a permis să-i înarmăm pe băieții noștri cu arsenalul necesar pentru asemenea manieră de luptă.**

În viitor **va trebui să urmărim mai îndeaproape dacă orientarea precizată este respectată, dacă se pune în practică ceea ce decidem. Colegiul antrenorilor este dator să controleze detaliat conținutul procesului de pregătire pretutindeni.** Va trebui firește să ne ostenim mai mult pentru perfecționarea cadrelor. Antrenorii se află și ei la momentul „schimbării generațiilor". Cei mai tineri nu au încă experiența necesară, iar I.E.F.S. pregătește prea puțini tehnicieni cu specializarea în box: unul sau doi pe an sînt absolut insuficienți. Prin cursuri de specializare pe termen scurt nu se poate compensa această insuficiență. **Numai antrenorii calificați la nivelul cerințelor noastre pot asigura evitarea apariției unor boxeri rudimentari.**

Vitală mi se pare, pentru asigurarea pepinierei, **problema juniorilor.** Binevenită ar fi **o școală cu profil de box.** În ultimii ani noi **am cam uitat valoarea taberelor de vacanță,** lăsîndu-le aproape la voia întîmplării și neîncadrate cu antrenorii cei mai buni. Cum să iasă atunci juniori valoroși? **Secțiile din țară — cu un număr** redus de grupe de juniori — **au o productivitate scăzută** la acest nivel de vîrstă.

Pentru viitoarele mari competiții trebuie să revedem planul inițial de pregătire, să introducem un ciclu mai lung pentru a obține acumulările necesare și a putea perfecționa elementele de tehnică, atît la secții, cît și la lot. Pînă la campionatele **europene de la Köln** (5—12 mai 1979) timpul e scurt. Dar trebuie **să renunțăm la concesii, să eliminăm orele pierdute din pregătire, să fim mai fermi, mai categorici.** Numai astfel se poate realiza saltul calitativ ce ni se cere.

Fără viață sportivă — nici rezultate bune!

ION POPA, antrenor coordonator al lotului:

Vorbind despre evoluția boxerilor noștri, trebuie să ne referim la pregătirea lor, care, în mod firesc, este oglindită în rezultatele obținute. Am condus antrenamentele componenților lotului național în ultima lună de pregătire și pot afirma cu toată certitudinea că în această perioadă am impus un volum de muncă mult mai mare decît oricînd în cei aproape 30 de ani de cînd sînt antrenor al lotului. **Dacă rezultatele n-au fost pe măsura efortului depus, aceasta se datorește numai faptului că viața sportivă dusă în acest răstimp n-a fost cea pe care trebuie să și-o impună boxerii de performanță.** Datorită unei inexplicabile lipse de interes în pregătire, manifestată de cei mai mulți dintre oamenii de bază, participarea lor activă și conștientă la antrenamente a fost aproape nulă. Aceleași cauze au generat și **o serie de acte de indisciplină** comise de boxeri în care noi ne puneam mari speranțe. De pildă, la unul dintre controalele pe care le efectuam în fiecare seară în camerele sportivilor, la ora 22 boxerii Teofil Ghinea și Carol Hajnal se aflau în pat, dar la ora 7 dimineața dispăruseră... Simion Cuțov, avertizat public, a continuat să acumuleze și alte abateri de la disciplina ce se impunea în lot. La o gală de verificare, la Brăila, Dragomir Ilie a dispărut seara și a venit în zori. S-au luat și unele măsuri disciplinare: s-a renunțat la boxeri ca Burdihoi (fugit din cantonament), Robu (n-a mai vrut să se supună disciplinei categoriei), Dafinoiu (indisciplinat în timpul pregătirilor), dar în ultima perioadă **am fost nevoiți să facem concesii, considerînd că nu mai este timp pentru a mai face schimbări în echipă.** Exemplul cel mai tipic îl constituie Simion Cuțov, care sesizînd faptul că nu se mai pot lua măsuri, el fiind principalul nostru candidat, și-a permis (și i-am permis) destule abateri de la disciplina fermă care se impune unui boxer de mare performanță. Rezultatul a fost cel firesc: **conștient că nu are suficiente resurse** (datorită abaterilor repetate de la normele vieții sportive) a boxat reținut, timorat, pierzînd în fața unui adversar lipsit de valoare, aproape rudimentar, Boguevci.

Trebuie precizat și faptul că **echipa pe care am aliniat-o la Belgrad a fost slabă.** Nu puteam să sperăm în obținerea unor medalii decît cu 2—3 sportivi: Cuțov, Dinu și Vladimir. Ceilalți componenți ai formației erau lipsiți de valoare pe plan internațional. La această situație s-a ajuns datorită faptului că **unii sportivi capabili de performanțe s-au pierdut pe drum** (excluși din lot sau încetînd activitatea competițională), iar **rezerva de cadre a fost foarte săracă și nu s-au** găsit alți tineri capabili să-i înlocuiască.

Ar mai trebui menționat și faptul că **mulți dintre selecționați posedă un bagaj sărac de cunoștințe tehnice** (Constantin, Ioana, Livadaru, Miron, Cernat) și **timpul rezervat pentru perfecționarea lor tehnică a fost scurt** și, deci, insuficient pentru îndeplinirea obiectivelor propuse. În plus, la venirea în lot, după o săptămînă de repaus, **majoritatea sportivilor s-au prezentat cu un potențial de luptă mult scăzut** (datorită inactivității la cluburi și vieții necorespunzătoare pe care au dus-o) și a fost nevoie de încă o săptămînă pentru readaptarea lor la efort. Chiar și în aceste condiții, **rezultatele ar fi putut fi mai bune dacă sportivii ar fi pus în practică indicațiile tehnice pe care li le-am dat.** De pildă Miron, în meciul cu bulgarul Iliev, a fost sfătuit să dea croșee de stînga din deplasare, procedeu pe care l-a exersat în fiecare zi la antrenament, dar el a executat de cîteva ori, cu reușită, apoi ...a renunțat. La fel au procedat și Dinu, și Constantin.

Dar campionatele mondiale de la Belgrad — o tristă amintire — au rămas în urmă. Cred că **este important să ne gîndim, încă de pe acum, la viitor.** Apreciez că dintre reprezentanții noștri la ultima ediție a campionatelor mondiale, numai Ioana, Dinu și Vladimir mai pot intra în vederile noastre pentru marile competiții viitoare. Alții trebuie excluși din lot și numai dacă — printr-o pregătire exemplară și o viață sportivă corespunzătoare — dovedesc că mai pot primi încrederea noastră, îi mai putem include în echipa națională.

Este nevoie să **manifestăm mai multă grijă pentru pregătirea juniorilor** (de instruirea lor să se ocupe, sistematic, cei mai buni antrenori ai țării), cărora să le acordăm credit și în concursuri de mare importanță. Acești tineri, dornici de afirmare, trebuie educați într-un spirit nou, de muncă, de dăruire. Victoria, recompensa, nu se poate întemeia decît pe aceste criterii. Decisive în apreciere sînt rezultatele obținute, nu anticipația, presupunerile. Un asemenea mod de a privi lucrurile i-ar stimula și pe **antrenorii secțiilor să organizeze mai multe gale, fără de care nu se poate realiza progresul tinerilor boxeri.** Boxul românesc se află acum în impas. Trebuie făcut totul pentru redresarea lui.

Și totuși, puteam obține medalii...

CONSTANTIN CHIRIAC, arbitru internațional A.I.B.A.:

Firește, sîntem cu toții afectați de rezultatele slabe. Chiar și în cunoscutele condiții de desfășurare a campionatelor mondiale, **sportivii români puteau obține 2—3 medalii.** Mă gîndesc la Ion Cernat (cu mare șansă la tragerea la sorți) sau la Ion Miron (i-a lipsit extrem de puțin ca să obțină victoria în meciul cu bulgarul Iliev), precum și la Ion Vladimir, care a fost nedreptățit de juriu în partida cu iugoslavul Perunovici. Dar nu la acest fapt vreau să mă refer acum, ci la **comportarea generală (foarte slabă) pe care au avut-o reprezentanții noștri.** Trebuie să recunoaștem că **boxul românesc (ca și cel din multe alte țări ale lumii) este într-o evidentă scădere.** Consider că este necesar **să se pedaleze mai mult pe valorificarea potențialului existent în numeroasele școli profesionale sau sătești** unde învață mulți tineri vînjoși, capabili de performanțe în această dură disciplină sportivă. De asemenea, apreciez că este necesar **să se dea un caracter mai pronunțat științific instruirii** juniorilor și **seniorilor,** în boxul de performanță.

La campionatele mondiale de la Belgrad au fost prezenți arbitri din toate continentele. **Modul de interpretare a evoluției sportivilor a fost** mult diferit de cel obișnuit în Europa. La Belgrad, arbitrii au apreciat favorabil spiritul ofensiv al boxerilor, asaltul în trombă, chiar dacă nu toate loviturile ajungeau în punctele vulnerabile sau nu erau executate perfect regulamentar. De asemenea, ultima repriză a cîntărit enorm în acordarea deciziei. Nu trebuie omis nici faptul că **majoritatea** arbitrilor au ținut seama de loviturile decisive, cele care produc k.d.-ul, acordînd victoria concurenților care reușeau să le aplice. O situație asemănătoare vom întîlni și la turneul olimpic de la Moscova, unde vor oficia arbitri din toate colțurile lumii. În schimb, la campionatele europene de la Köln, orientarea arbitrilor va fi cu totul alta. În Europa, arbitrii vor aprecia mai mult boxul tehnic, spectaculos, elegant. Această situație trebuie **să determine,** în mod firesc, **și o diferențiere a modului de pregătire pentru fiecare competiție în parte.** Chiar și în selecția reprezentanților noștri trebuie să se țină seamă de posibilitățile boxerilor respectivi de a practica unul sau celălalt stil de luptă. În pregătirea boxerilor noștri pentru viitoarele mari turnee trebuie să se ia în considerație (și să se culeagă informații în consecință) condițiile tehnice **și de ambianță în care se desfășoară competiția (dimensiunile ringului, mănușile, numărul spectatorilor etc.).**

Cred că o altă cauză care a determinat rezultatele slabe ale boxerilor noștri este **și slaba lor pregătire morală și de voință, lipsa de coeziune sufletească a componenților echipei României.** Încurajările colegilor, care ar fi putut fi decisive în unele meciuri, le-au lipsit reprezentanților noștri aflați în ring...

Consider că **este necesară o muncă mai susținută de selecție și pregătire a unor juniori talentați,** activitate în care să fie angrenați și antrenorii unor cluburi bucureștene (să fie detașați temporar în diferite centre din țară), pentru că **producția secțiilor este foarte slabă și antrenorii lotului nu au de unde selecționa elemente dotate** pentru acest sport atît de îndrăgit în țara noastră.

Între cîntar și disciplină

Dr. PETRU RADOVICI, medicul lotului național:

Consider că **pregătirea lotului pentru campionatele mondiale a durat prea puțin pentru boxeri ale căror cunoștințe tehnice sînt insuficiente.** Chiar și această perioadă scurtă n-a putut fi integral folosită datorită unor întîrzieri la prezentarea în lot și a capacității scăzute de efort cu care au venit la pregătire, ca urmare a nerespectării normelor de viață cerute unor sportivi de performanță. La toate acestea s-a adăugat un **plus nepermis de mare în greutate pentru categoriile la care urmau să concureze.** Cei mai mulți au venit la pregătire cu 4—6 kg peste greutatea admisă și, după primele zile de antrenament, manifestau semne de oboseală și febră musculară. Aceasta ține de conștiinciozitatea sportivului, dar și de intransigența antrenorilor și a federației de specialitate, care au manifestat prea multă „înțelegere" față de asemenea abateri.

Consider că este necesar ca **la acceptarea în lot sau la testele anuale, în cursul cărora se stabilește potențialul biologic al sportivilor, aceștia să fie obligați să se prezinte în limitele categoriilor respective și în starea fizică potrivită.** Altfel, cum spune proverbul românesc, ne furăm căciula...

Cred că impasul în care se află boxul ține, în special, de **activitatea necorespunzătoare care se desfășoară în secții, unități de bază ale sportului de performanță, care n-au fost controlate și îndrumate în mod corespunzător.** În secții se muncește — de cele mai multe ori — zadarnic pentru că nu se ține seama de potențialul biologic al tinerilor care doresc să practice boxul. **Selecția pentru această grea disciplină sportivă trebuie făcută cu mai mult discernămînt,** iar pregătirea tinerelor talente urmărită cu permanentă grijă, așa cum s-a procedat în anii 1965—1967, cînd s-a acordat o deosebită importanță creșterii tineretului, performanțele obținute în anii următori fiind edificatoare. Și Biroul federal s-a culcat adesea pe laurii victoriilor trecute.

În privința numărului sporit de ore de pregătire, necesar în perioada actuală, problema trebuie înțeleasă în sensul unei munci îndelungate de instruire, cu un număr mare de repetări ale diferitelor procedee tehnice (de atac sau apărare), nu ca o muncă de mult mai mare intensitate. În această direcție, **antrenorii trebuie să ia în considerație indicațiile medicului,** colaborarea cu medicul fiind azi indispensabilă în pregătirea sportivilor de mare performanță.

Deși problemele tehnice și organizatorice ale activității boxului românesc sînt abordate și de alți invitați la „masa rotundă" a ziarului „Sportul", ca unul care sînt alături de boxerii fruntași ai României de aproape 20 de ani, îmi permit să-mi exprim părerea că **în Biroul federal trebuie cooptați mai mulți oameni pasionați, iubitori ai acestei discipline sportive, care să ajute substanțial la dezvoltarea boxului în țara noastră,** să muncească dezinteresat și cu toată inima pentru redresarea sportului cu mănuși din România. De asemenea, **cuvîntul specialiștilor să aibă o mai mare greutate în hotărîrile care se iau în Biroul F.R. Box.**

Asistăm la o schimbare de generații și în rîndul antrenorilor. Consider că n-ar fi o greșeală, dimpotrivă, ca **la pregătirea loturilor naționale** (de juniori, tineret sau seniori) **să participe, în calitate de consilieri, și antrenorii noștri mai vîrstnici, reputați tehnicieni și cu o mare experiență.**

Sportivii nu sînt vinovați?

ION CHIRIAC, antrenor emerit:

Situația actuală a boxului nostru nu este prea bună. „Campania Belgrad" nu a fost tratată cu atenția cuvenită și rezultatele s-au văzut. Acum ar fi ușor să arunci vina pe alții sau să dai explicații. Voi spune doar că boxerii de la Steaua — selecționați în echipă — cînd s-au întors la secție și au fost întrebați cărui fapt se datorează rezultatele lor slabe la campionatele mondiale, au aruncat vina — destul de necuviincios — pe oricine, numai ei nu se simțeau vinovați cu nimic. Cu asemenea concepții nu se pot obține rezultate de prestigiu în acest sport care cere o dăruire totală.

Voi încerca, avînd în vedere experiența mea de ani și ani în acest domeniu, **să fac cîteva propuneri** pe care le consider importante pentru readucerea boxului nostru în rîndul celor mai bune din lume.

— **Să se treacă imediat la reamenajarea sălilor de box, la înzestrarea cu un minim de aparatură și materiale necesare procesului de instruire.** În 80% dintre sălile de antrenament din întreaga țară se simte lipsa unor punching-balluri sau mingi pară suspendate (cele comandate de secția noastră la Reghin sînt gata de peste un an de zile, dar nu ne sînt livrate deoarece... nu au prețurile fixate!).

— **Să se acorde o atenție deosebită pregătirii tehnice a începătorilor.** De multe ori vedem că se prezintă în ring boxeri tineri care nu posedă noțiuni elementare de tehnică, nu stăpînesc mijloace eficace de apărare etc. Pentru sprijinirea directă a muncii în secții, susțin necesitatea încadrării a încă doi antrenori federali, care să răspundă de instruirea sportivilor pe teritoriu. Această propunere **am mai făcut-o și după J.O. de la Montreal.**

— În loturi, în cursul pregătirilor centralizate, **comportarea tuturor,** antrenori, medici, sportivi, **să fie ireproșabilă.** Să nu se admită nici un rabat de la disciplină. Dintre membrii lotului de la Belgrad nu l-aș menține decît pe Teodor Dinu.

— Să se termine definitiv cu boxerii pletoși, perciunați și mustăcioși. Aceștia nu au ce căuta în ring. Pe vremea mea, această interdicție figura în regulament.

— **Biroului federal,** colegiului central de antrenori să li se împartă, pe o anumită perioadă, un număr de județe de a căror activitate pugilistică **să se** ocupe și să răspundă.

— Să se **alcătuiască imediat un nou lot reprezentativ,** care să fie supus unor verificări periodice și după fiecare meci susținut să se facă o analiză amplă, cu **hotărîri** corespunzătoare.

— Pentru J.O. de la Moscova **să ne axăm pe tineri între 17 și 19 ani,** care vor trebui formați și pregătiți corespunzător.

— Consider că și **presa ar putea să contribuie mai mult la dezvoltarea acestui frumos și îndrăgit sport.**

Fără izvor, seacă fîntîna

TEODOR NICULESCU, antrenor emerit:

Cu foarte puține excepții, boxerii români s-au numărat printre laureații tuturor competițiilor de anvergură. Recenta excepție, neplăcută, înregistrată la campionatele mondiale de la Belgrad, unde reprezentanții noștri nu au obținut nici o medalie, a avut darul de a trage un serios semnal de alarmă. Cauzele ce au determinat această stare de lucruri sînt destul de numeroase, iar eu voi încerca să arăt cîteva dintre cele pe care le consider mai importante. ● **Nu s-a schițat o echipă secundă** (este adevărat că era destul de greu de realizat) care să poată, în orice moment, să furnizeze înlocuitori pentru una sau mai multe „vedete" din prima garnitură. Iar fără izvor, seacă fîntîna... ● Inexplicabil, dar spre deosebire de alte țări, la noi **majoritatea campionilor sau medaliaților continentali de tineret s-au pierdut imediat după cucerirea titlurilor,** ori au intrat într-un anonimat complet. Unde sînt Niță Robu, Nicolae Șeitan, Costică Dafinoiu și mulți alți laureați ai competițiilor continentale de tineret? Cînd au urcat pe treptele podiumului de premiere, cu toții erau considerați ca mari speranțe ale pugilismului românesc și fiecare dintre cei prezenți în jurul acestei mese apreciam că putem fi liniștiți în privința rezultatelor pe care le vor obține. Dar, la scurtă vreme, numele lor a dispărut din memoria iubitorilor boxului datorită performanțelor din ce în ce mai slabe pe care le-au obținut. ● **Echipa prezentată în sala „Pionir" a fost foarte fragilă,** nu se baza decît pe 2—3 sportivi care aspirau îndreptățit la locuri fruntașe. ● **Campionii noștri de juniori nu provin din centrele pugilistice reputate** ale țării, cum sînt Galați, Brăila sau Constanța, ci din cu totul alte părți. ● **Interesul manifestat de boxerii români pentru marea competiție de la Belgrad a fost foarte scăzut,** iar rezultatele s-au văzut. Mi-e foarte greu să accept că sportivii nu au dorit să urce ringul campionatelor mondiale. ● După realizarea unei performanțe notabile, încep să apară manifestări neprincipiale, pretenții nejustificate, aere de vedetă, ceea ce presupune că s-a efectuat o **slabă muncă de educație din partea noastră, a antrenorilor,** a celor ce răspundem de destinele acestor tineri. ● **Selecția pentru această ramură sportivă este unul din punctele slabe.** Trebuie să recunoaștem că **tineretul, la această oră, vine mai greu spre box.**

Impasul în care ne aflăm **nu trebuie să ne descurajeze.** Din contră, este necesar ca toți cei interesați să punem umărul la treabă, **să readucem** boxul românesc acolo unde a fost.

Ca răspunzător direct de destinele tinerilor boxeri din lotul ce se pregătește pentru apropiatele campionate europene de tineret de la Dublin, am mari obligații. Voi încerca să fac totul pentru a realiza obiectivele propuse. Nu va fi ușor. Precizez că încă nu dispunem de un lot omogen de ridicată valoare. Din această cauză, am propus ca la întrecerile tinerilor boxeri de pe continent să ne prezentăm doar cu pugiliștii care au șanse evidente. Pentru prima ediție a campionatelor mondiale de tineret, de anul viitor, sîntem descoperiți la mai multe categorii, dar cred că pînă la data primului gong vom rezolva acest neajuns.

Perspectiva seniorilor pentru viitorul mai apropiat sau mai îndepărtat nu este, deocamdată, prea roză. Dintre cei care au fost la Belgrad, mai putem spera ceva la Teodor Dinu, Viorel Ioana, Ion Vladimir sau Valentin Silaghi. După cum se vede, cam puțin. **Pentru turneul olimpic de la Moscova, toate privirile trebuie îndreptate spre tinerii născuți în 1960—61.** Aceștia sînt singurii în măsură să aducă performanțe înalte pentru boxul nostru. Pregătirea și formarea lor este obligatoriu să fie începută de pe acum, altfel ne vom trezi că e prea tîrziu...

Am ascultat cu mult interes opiniile invitaților noștri, menite să clarifice cauzele imediate, precum și pe cele de profunzime, care au determinat insuccesul boxerilor noștri la C.M. de la Belgrad. În unanimitate, vorbitorii au recunoscut grave erori și abateri în cadrul campaniei de pregătire a acestei importante competiții. Au fost subliniate:

— **inconsecvența în selecție,** iar ca o consecință firească, **instabilitatea lotului și „incropirea" echipei;**

— **necoordonarea corespunzătoare a pregătirilor,** ceea ce a dus la **ingustarea perioadei de antrenamente** și la ineficacitatea acestora;

— **slaba muncă de educație** în cadrul lotului, care a facilitat apariția unor **repetate acte de indisciplină,** tolerate de factorii responsabili;

— **lipsa de interes arătată de sportivi în timpul pregătirilor, ca o expresie a slabei lor ținute morale.**

De asemenea, am apreciat faptul că participanții la „masa rotundă" au abordat cu curaj și cu remarcabil spirit autocritic cauzele de fond ale slăbiciunilor manifestate în această disciplină sportivă. Nu au fost ocolite greșelile Biroului F.R. Box care a avut o poziție ezitantă, lipsită de fermitate în operațiile de coordonare a activității pugilistice.

Vorbitorii au menționat drept o trăsătură negativă esențială a muncii în domeniul boxului **slaba productivitate a secțiilor din cluburile și asociațiile sportive,** determinată și de **lipsa unor acțiuni sistematice de îndrumare și control pe teren.** Din păcate, de prea multă vreme **atenția activului F.R. Box se concentrează exclusiv asupra vîrfurilor sportive.** De aici a rezultat neglijarea alarmantă a sarcinii de a crea un rezervor permanent de elemente, care să poată alimenta în orice moment loturile naționale.

În aceeași ordine de idei, s-a arătat că printre cauzele care au condus la actualul impas, nu poate fi ignorată **lipsa de preocupare pentru o pregătire permanentă și temeinică a juniorilor,** a „schimbului de miine", singura modalitate valabilă pentru a se putea asigura primenirea loturilor naționale.

În cursul intervențiilor lor, participanții au prezentat o serie de propuneri, vizînd măsuri care să faciliteze rapida redresare a situației boxului nostru și revenirea la tradiționalele performanțe ale școlii pugilistice românești. Încercînd să sintetizăm opiniile exprimate, am ajuns la următoarele concluzii, grupate pe cîteva teme esențiale:

● **Respectarea întocmai a planului inițial de pregătire** în perspectiva Jocurilor Olimpice din 1980, atît în domeniul selecției, cît și în cel al programului de instruire și antrenamente. Se cere **constituirea imediată a unui lot lărgit, mult întinerit,** apt să facă față campionatelor europene și turneului olimpic.

● **Reașezarea calendarului intern și internațional,** în funcție de obiectivele prioritare ale boxului nostru, în așa fel încît el să favorizeze progresul, cîștigul de experiență și obținerea formei maxime la momentul oportun, iar nu satisfacerea unor interese de conjunctură.

● **Prezența mai activă a lucrătorilor federației în sălile de box din țară,** pentru ca îndrumările și sprijinul lor să determine o înviorare a muncii în aceste unități productive de bază. Este demnă de luat în considerare **inițiativa deplasării temporare a unor tehnicieni consacrați în vederea unor fructuoase schimburi de experiență.**

● **Organizarea activității juniorilor în așa fel încît ea să conducă la o promovare mai rapidă a tinerelor talente.** De primă necesitate se dovedește a fi **o școală cu profil de box. Taberele de vacanță ale elevilor-boxeri să fie încadrate cu antrenorii cei mai competenți,** în măsură să aplice metodele de antrenament cele mai avansate, pentru a se realiza o maximă eficiență.

● **În privința îmbunătățirii educației sportivilor,** a creșterii responsabilității lor față de muncă și pentru apărarea cu demnitate a culorilor patriei, **o contribuție importantă pot aduce organizațiile de partid și de tineret** din care fac parte boxerii.

● **Cooptarea în Biroul federal a unor oameni pasionați** și dispuși să contribuie la propășirea sportului cu mănuși.

Sîntem datori să adăugăm că ziarul nostru a militat pentru o seamă din aceste măsuri de mai multă vreme, consacrînd pagini sau articole redresării boxului românesc încă de după campionatele europene de la Halle și chiar în cursul perioadei pregătitoare a campionatelor mondiale. Sperăm că de data aceasta rîndurile de față vor avea un ecou corespunzător și se vor lua măsurile necesare.

Toate eforturile trebuie depuse pentru a netezi calea viitorilor noștri reprezentanți spre locurile fruntașe ale ierarhiei internaționale, pe care le-au deținut atîta vreme. Avem tineri dotați, tehnicieni pricepuți și condiții bune de pregătire. Deci, există premisele pentru redresarea pugilismului nostru, sport atît de îndrăgit în România. În concluzie, este necesară o muncă susținută, la care să concure toți factorii cu atribuții în domeniul sportului.

Pagini redactate de: Victor BĂNCIULESCU,
Mihai TRANCĂ și Paul IOVAN